Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon

Eu sunt Cel ce sunt. În zi de sărbătoare de sfinţi Mă fac cuvânt pe pământ peste neamul român şi Mă fac carte scrisă şi Mă dau de ştire că Eu sunt Cel ce sunt şi că grăiesc ca să fiu auzit. Amin.

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, în acest nume vine cuvântul Domnului peste pământ şi grăieşte peste neamul român, din mijlocul căruia se suie la Dumnezeu veste prin îngeri că este în durere şi în primejdie acest neam.

Eu, Domnul Iisus Hristos, veghez mult acum ca să nu se prăbuşească la pământ neamul român, şi veghez cu sfinţii, dar trebuie să grăiesc celor ce dau să ajungă prea departe cu păcatul lor cel greu, păcatul care a lovit în creştet neamul român. Nu pot să stau în cer şi să nu aduc de ştire prin duhul proorociei că păcatul acesta trebuie oprit şi trebuie ispăşit apoi. Dacă duhul căinţei şi al părerii de rău se va sui înaintea Mea de la cei ce au lovit acum greu soarta acestui neam, Eu, Domnul, Mă voi linişti şi voi ridica la cer fapta părerii de rău de la cei ce atât de greu au păcătuit acum şi au zdruncinat şi au zgâriat mersul şi faţa neamului român, dar trebuie să le grăiesc lor, celor ce s-au încumetat să facă acest cutremur peste pământul român şi peste inimile celor zdruncinaţi de lovitura adusă de ei peste acest neam.

Amin, amin zic vouă: opriţi-vă de la fapta fărădelegii lucrată de voi în ascuns şi scoasă apoi spre lucrarea ei ca să aduceţi prin ea război peste sufletul neamului român! Aţi pus pată ruşinoasă pe fruntea acestui neam. Aţi gândit că veţi face bine şi că lucraţi spre bine, dar cine poate să aducă vreun bine după ce stârneşte duhul urii între frate şi frate, hrănind acest duh între fraţi ca să facă ei păcatul urii şi al dezbinării şi lovire apoi dinspre ei peste scaunul cel de cârmuire al acestui neam? N-aţi făcut decât să aduceţi ruşine peste neamul român. O, cu ce vă veţi spăla ruşinea aceasta, care a ajuns cu fapta ei până departe la neamurile pământului, aşa cum merg în zilele acestea repede de la margini la margini faptele de pe pământ?

Amin, amin zic vouă: fiţi cuminţi de acum! Cuvântul lui Dumnezeu grăieşte din nori peste voi. Este Dumnezeu şi lucrează Domnul cu îngerii în cete-cete şi coboară cuvântul Său peste pământ. Mai bine de cincizeci de ani Mă las cuvânt pe vatra neamului român şi-Mi pregătesc un popor, care stă înaintea Mea şi-Mi primeşte venirea Mea în cuvânt ca să grăiască Domnul pe pământ, aşa cum în vremi a grăit prin duhul proorociei. Am înaintea Mea din mijlocul neamului român, ales pentru Mine, am un popor stăruitor prin sfinţenie şi mult rugător pentru soarta cea de la Mine a acestui neam, acum, la sfârşit de timp, iar rugăciunea lui stă de-a pururi stăruind înaintea tronului Meu şi al Tatălui Meu Savaot, iar Eu vin de lângă Tatăl cuvânt peste pământ la rugăciunea poporului Meu cel de azi, pe care Eu l-am născut de sus şi l-am pregătit rugător să stea ca să împlinesc Eu strigarea lui spre cer, iar Eu, Domnul, îi spun lui cum să ceară la Dumnezeu în vreme de ispită şi de durere, ca să vină Domnul cu izbăvirea şi cu mângâierea pentru cei îndureraţi şi mult încercaţi.

Amin, amin zic vouă: aţi adus ispită ruşinoasă peste neamul român, din a cărui rădăcină sunteţi şi voi. Cei ce aţi făcut fapta alungării cârmaciului de la cârma acestui neam v-aţi luat unii după alţii pentru fapta trădării de fraţi, faptă împotriva legii dragostei, legea cea de la Dumnezeu între fraţi. O, fiţi cuminţi de acum! Ajunge cât aţi stricat, cât mers aţi strivit, cât aţi risipit, câtă faţă aţi strivit neamului român înaintea neamurilor de pe pământ, care priveau cu laude spre mersul acestui neam. Citiţi în Scripturile pe care aţi ţinut mâna şi aţi jurat că veţi veghea pentru soarta neamului român ajutaţi de Dumnezeu, dar cum să vă ajute Dumnezeu pentru păcatul urii, cu care aţi hrănit voi poporul român şi aţi putut să-l hrăniţi ca să-l chemaţi apoi la întrebare şi ca să

vă spună el ceea ce voi aţi pus în el ca să vă răspundă la întrebare cu ura cu care voi l-aţi hrănit? Numai că el se trezeşte acum, căci neamul acesta vede cât l-aţi lovit voi şi câtă faţă i-aţi strivit şi la cât păcat l-aţi îndemnat, căci n-aţi stat cuminţi, ci l-aţi hrănit şi încă îl hrăniţi pe el cu duhul urii, ca să fie şi ei fiii urii, păcat prin care voi vreţi să ajungeţi drepţi şi mari peste acest neam.

O, iată cât aţi strivit de când v-aţi suit la cârmă prin păcatul trădării, lăsând fără cârmă acest neam, căci voi n-aţi cârmuit, ci aţi stricat şi aţi lăsat descoperită paza cea pentru el şi pentru viaţa lui de fiecare zi, căci n-aveţi milă. O, citiţi în Scripturi şi vedeţi în ele ce şi-a atras Egiptul, care s-a împotrivit lui Dumnezeu şi lui Moise, salvatorul cel de la Mine pentru poporul lui Dumnezeu cel de atunci până ce el M-a dat din mijlocul lui şi M-a răstignit pe cruce, după ce am venit din cer la el prin naştere sfântă, din trup de Fecioară născut, ca să fie Dumnezeu cu oamenii pe pământ, iar voi nu ştiţi unde sunt acum cei care au făcut atunci biruinţa cea plină de ură împotriva lui Dumnezeu. Vai lor, şi vai vouă dacă vă veţi îngădui încă să staţi cu piciorul şi cu apăsarea cea ruşinoasă pe fruntea şi pe umerii neamului român, neamul Meu cel de la sfârşit de timp, pe vatra căruia Eu, Dumnezeu-Cuvântul, stau de peste cincizeci de ani cuvânt, şi s-a făcut carte pe pământ cuvântul Meu cel de azi. Ţara română este ţara Mea cea de la sfârşit de timp, pregătită Mie de Tatăl încă de la naşterea Mea pe pământ ca să vin şi să Mă slăvesc peste ea cu cuvântul venirii Mele şi cu slava lui peste un popor, şi de mult tot spun Eu aceasta neamului român.

O, nu înseamnă că nu lucrează cuvântul Meu cel rostit peste voi dacă voi vă veţi vedea încă de ale voastre fapte rele acum şi nu daţi să aplecaţi urechea ca să auziţi de la Dumnezeu duhul proorociei peste voi, cuvântul care grăieşte din norii slavei şi se face auzit pe pământ şi se scrie în cartea sa.

Amin, amin zic vouă: nu puteţi voi cârmui soarta neamului român, căci sunteţi nedrepţi cu el, şi unii pentru alţii sunteţi nedrepţi, şi se vede bine aceasta. Patria română este iubirea Mea cea de la sfârşit de timp, dată Mie de Tatăl acum două mii de ani ca să-Mi ridic din ea mireasă, iar Eu să-i fiu Mire. Amin.

Dacă voi credeţi şi spuneţi că nu este Dumnezeu, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu este. Este Dumnezeu! Eu, Domnul, vă spun aceasta, şi vă spun că vă faceţi rost de pedeapsă ruşinoasă pe pământ şi în cer dacă nu daţi din voi păcatul urii şi al dezbinării între fraţi. V-aţi aşezat peste acest neam după ce l-aţi hrănit cu ura şi cu minciuna, şi staţi peste el aşa cum sunteţi voi, căci nu sunteţi salvatori, ci sunteţi călcători de poruncile sfinte şi mărturisiţi strâmb din zori şi până-n zori şi daţi să duceţi în cursă usturătoare neamul român şi faţa lui cea de la Dumnezeu. O, de unde aţi răsărit? Din ce sămânţă v-aţi ivit şi unde voiţi să ajungeţi? Cui slujiţi voi, pentru cine vă luptaţi voi şi cât credeţi voi că nu sunteţi daţi de gol? Daţi să uitaţi de Dumnezeu şi de răsplata pe care v-o adunaţi fiecare la Dumnezeu prin faptele urii din voi. O, până când se va lăsa înşelat de voi acest neam?

Amin, amin zic vouă în zi de sărbătoare de sfinţi: trageţi-vă înapoi! Duhul proorociei, Dumnezeu-Cuvântul grăieşte peste voi aceasta. O, cum de nu vă săturaţi, cum de nu vă înfricoşaţi să lucraţi atâta minciună zi după zi şi atâta nedreptate, o, fii ai urii? Se uită Domnul la voi cât vă zbateţi. Când nu vă merge cu o minciună scoateţi alta, şi aşa vă ţineţi mersul ca să străbateţi şi ca să rămâneţi voi la cârmă şi ca să duceţi la prăbuşire acest neam. O, nu vă este milă? Vă va ajunge frica şi disperarea curând, curând dacă nu veţi asculta acum de cuvântul Meu de peste voi. Vă iau cu uşorul şi cu mila acum, aşa cum Dumnezeu lucrează pentru salvarea celor vinovaţi, căci v-aţi strâns prea multă vină, iar ea apasă mult peste voi. O, ieşiţi de sub ea şi îndreptaţi-vă spre pace şi spre duhul dreptăţii a toate şi nu uitaţi că Eu, Domnul, am spus prin acest cuvânt vouă şi tuturor celor cu voi din această ceată şi v-am spus pe când aţi mai luat cârma că dacă vă veţi tot împotrivi pentru venirea acasă a unsului Mihail regele, fiul cel pribeag de atâţia ani din pricina celor nedrepţi cu el, care l-au dat de la cârmă atunci când l-au alungat, v-am spus că dacă nu veţi asculta aşa, vă voi da în lături, şi v-am dat, şi iarăşi v-am spus apoi că dacă

veţi lăsa să vină acasă cel alungat, vă voi da iarăşi dregătorie, şi aşa a fost, precum v-am cuvântat atunci, şi am fost Dumnezeu adevărat prin cuvânt peste voi.

Amin, amin zic vouă şi acum şi vă spun că dacă vă împotriviţi celui ce este numit la cârma acestui neam şi veţi face încă fărădelegea pe care aţi făcut-o asupra lui, Eu, Domnul, voi face cu voi şi cu copiii voştri, voi face ceea ce am făcut lui Faraon şi egiptenilor, care s-au împotrivit lui Dumnezeu şi trimisului lui Dumnezeu, care să-l scape pe Israel de sub robie, căci plângea la Mine acest popor robit ca să-l aud şi ca să-l iert de păcatul urii de frate, prin care el greşise, şi să-l dezrobesc pe el de sub plata păcatului lui.

O, dacă veţi face încă minciună şi ură ca să vă acoperiţi cu ele, Eu, Domnul, voi aduce peste voi tânguire fără alin, căci vai celor ce se luptă cu Dumnezeu şi cu mersul Său peste pământ pentru mântuirea celor drepţi cu El şi cu cei drepţi ai Săi!

Tatăl Meu Savaot, Dumnezeul oştirilor cereşti M-a trimis la voi şi Mi-a spus aşa:

— Du-Te, Fiule Mântuitor, du-Te, Mieluţule milos, du-Te spre ei şi stai cuvânt deasupra lor în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Dumnezeul Cel întru Treime slăvită lăudat, şi spune-le lor cuvântul cel pentru faptele lor!

— Eu L-am ascultat pe Tatăl, căci Îi sunt Fiu ascultător, şi am venit şi am cuvântat vouă, şi stau acum privind la voi, aşa cum am stat îndurerat pe nori de heruvimi, pe norii slavei Mele şi am privit îndelung la voi şi am suspinat în toată această vreme, de când voi aţi făcut şi încă faceţi păcatul minciunii, păcatul trădării, rănind voi cu duhul urii pe fiii neamului român, fraţi împotriva fraţilor lor ridicându-se prin păcatul urii şi al învrăjbirii dintre fraţi, păcat prin care voi vreţi să biruiţi împotriva celor drepţi, păcatul vânzării de neam şi de fraţi, vânzând şi cumpărând cu bani voinţa lor pentru voinţa voastră cea spre păcat. O, nu puteţi să fiţi voi cei buni după ce aţi lucrat atâta rău, după ce Eu, Domnul, am luat cătuşele de peste acest neam, spre slava lui cu Dumnezeu acum, la sfârşit de timp.

Iată ce vă povăţuiesc: sunt încă milos pentru voi, căci sunteţi mult vinovaţi şi aveţi nevoie de mila Mea. Mergeţi şi faceţi împăcare cu cel alungat de voi de la cârma neamului român, şi pe care Eu, Domnul, l-am aşezat, căci am de aşezat un nume măreţ pe fruntea acestui neam, neamul Meu cel de la sfârşit de timp, deasupra căruia Eu stau cu nori de cuvânt şi îl călăuzesc pe el. Mergeţi spre cel alungat de voi şi îmbrăţişaţi-vă, căci sunteţi fraţi. Nu vă temeţi de el! Temeţi-vă de Dumnezeu şi fugiţi de păcatul răzvrătirii! Temeţi-vă ca nu cumva să trageţi voi în prăpastie grea neamul român, care are mulţi duşmani ascunşi sub nume bun de binefăcători, în vreme ce ei vând şi cumpără vânzând pentru câştigul lor de pe urma acestui neam, necăjit acum şi încă de acum încolo din pricina ispitei adusă de voi peste el şi a ruşinii pe care aţi lucrat-o voi pe fruntea lui înaintea popoarelor. Nu uitaţi că lucrarea minciunii are de tată pe diavolul. Smulgeţi-vă din cursa acestui duşman şi luaţi în voi duhul dragostei, duhul dreptăţii, duhul păcii, o, fiilor, căci nu diavolul este, ci Dumnezeu este Dumnezeul acestui neam. Ridicaţi-vă toţi laolaltă şi arătaţi acum neamurilor de pe pământ că ştiţi să biruiţi pe diavolul, care a adus dezbinare între fraţi. Nu uitaţi că nu puteţi voi să faceţi bine neamului român, şi nu puteţi pentru că n-aţi putut cu duhul iubirii. O, învăţaţi de acum înainte, învăţaţi iubirea dintre fraţi şi fiţi înţelepţi pas cu pas pentru fiecare pas, o, fiilor.

Amin, amin zic vouă: trimit acum spre voi cuvântul dintre Mine şi voi. Eu, Domnul, voi privi îndelung spre voi şi voiesc să vă văd ascultători de Dumnezeu, fiilor. E primejdios lucrul vostru cel cu duşmănie lucrat. Lăsaţi-i pe cei vinovaţi să-şi ispăşească faptele. Nu le faceţi voi jocul, căci dreptatea nu poate fi dată în lături şi nu-i trebuie ei slujire ca să iasă cu biruinţă deasupra faptelor nedreptăţii, peste care nu se poate pune nimic, căci ele au putere prin ele însele chiar împotriva celor ce le lucrează pe ele.

Acum, Eu, Domnul, vă spun vouă: Pace vouă! Nu vă jucaţi cu ceea ce vă spun. Pace vouă vă spun! Pace între voi şi cei învrăjbiţi de voi unii împotriva altora în neamul român! Fiţi înţelepţi, că aceasta ce vă spun este sabie care taie la două capete. Daţi voie păcii sfinte să se

aşeze între fraţi şi apoi peste neamul român, încercat acum de ispita cea grea. Hrăniţi iubirea, nu hrăniţi ura în sufletele fiilor acestui neam. Dumnezeul dragostei vă va aduce vouă pacea dacă veţi lucra dragostea şi veţi urî minciuna, care iată câtă durere, câtă ruşine şi câtă pată a adus peste acest neam înaintea a toate popoarele, iar aceasta din pricina a ceea ce voi aţi pus în lucru şi aţi lăsat fără cârmuire acest neam, şi se vede aceasta.

Vă aştept să îndreptaţi la loc şi să întăriţi la loc pe cele dărâmate de la locul lor. Treceţi de partea dreptăţii a toate, o, fiilor! De lângă Tatăl Savaot am venit cuvânt peste voi, iar Tatăl este în Mine, precum Eu întru El sunt. Amin.

Pecetluiesc cu numele Meu cartea Mea spre voi. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos, şi am grăit vouă în zi de sărbătoare de sfinţi, iar prin poporul cuvântului Meu vă trimit vouă cartea Mea spre voi, grăirea Mea de peste voi în zile de grea încercare peste neamul român, pe care Eu, Domnul, voiesc să-l mângâi şi să şterg de pe fruntea lui ruşinea care s-a aşezat acum, iar fruntea lui să strălucească iar şi să vadă popoarele slava lui Dumnezeu, dragostea lui Dumnezeu între fiii neamului român. Amin.

Mă voi întoarce în carte ca să grăiesc fiilor poporului Meu grăirea Mea cu el în zi de sărbătoare de sfinţi, căci este în cer în ceata mucenicilor zi de sărbătoare pentru mucenicul Pantelimon, cel plin de dragoste, de credinţă, de stăruinţă lucrătoare pentru întoarcerea la Dumnezeu a multor suflete şi plin de dorul după Dumnezeu pe pământ, iar sfinţii Mei sunt întru venirea Mea, căci scris este în Scripturi pentru vremea aceasta că vine Domnul, vine cu zecile de mii de sfinţi ai Săi, căci sfinţii sunt slava Lui, slava Domnului, precum Eu, Domnul, sunt slava lor. Amin, amin, amin.

***

Mă aşez cu tine la masă de cuvânt, poporul Meu. Te-am chemat la Mine prin cuvânt, te-am chemat şi M-am făcut auzit de tine, iar tu ai ales pentru tine viaţa cu Dumnezeu. Apoi Eu M-am dăruit ţie din destul cu mult cuvânt dătător de viaţă şi a prins viaţă în tine dragostea de Dumnezeu, dar la aceasta trebuie apoi să vegheze mult sufletul care s-a voit al lui Dumnezeu prin acest cuvânt de naştere de sus a omului, căci dragostea se aprinde numaidecât, ca lumânarea cea din noaptea învierii când vin să ia lumină mulţi, iar ca să rămână omul în zi de înviere mereu, trebuie să se întâmple minunea aceea de a nu se stinge lumânarea cea de la înviere, căci Eu după ce am înviat n-am mai murit, ci M-am făcut dragoste care nu moare, care nu cade niciodată, şi am rămas pentru fiecare om dragoste, lumânare de înviere am rămas, căci Eu sunt lumina lumii dacă sunt în lume, şi iată, sunt cuvânt de înviere peste pământ şi strig în lung şi în lat cu glas duios: Veniţi de luaţi lumină, veniţi la înviere, căci moartea vă ţine pribegi de Dumnezeu, şi numai Dumnezeu este viaţă şi este lumină pentru hrana vieţii în om! Amin.

E zi de pomenire de sfinţi mucenici, Ierusalime, poporul Meu. Ţi-am pus numele Ierusalimul cel nou, o, poporul Meu. E de lucru mult pentru păstrarea acestui nume măreţ. Eu lucrez cu sfinţii din cer, iar tu de pe pământ lucrezi pentru cer, şi e de lucru mult, fiule. Ucenicul Pantelimon este cu ceata de mucenici cu el la masă aici şi este sărbătorit cereşte, şi toţi sfinţii mucenici iau bucurie de la masa Mea cu tine în ziua lui de serbare. Acest mucenic a avut dor mare în el după Dumnezeu şi după dragostea de Dumnezeu a oamenilor, iar dorul acesta face minuni mari, şi s-a făcut veste peste tot de dragostea de Dumnezeu a acestui mucenic, iar diavolul văzând aşa, s-a ridicat cu aprigă mânie să oprească din lucru minunile lui Dumnezeu, căci sfinţii sunt minuni pe pământ şi surpă ei de peste tot puterea diavolului şi ameninţă lucrarea lui cea rea, care se face necredinţă şi nepăsare de Dumnezeu în calea oamenilor, şi iată cât norod fără Dumnezeu pe pământ! Numai că sfinţii şi lucrarea lor lasă bogăţie mare de har în urma lor, iar aceasta rodeşte tainic şi Îi ridică lui Dumnezeu popor credincios, care surpă pe diavolul şi îi slăbeşte puterea, şi poate Domnul pe pământ prin sfinţii Săi.

Am grăit în ziua aceasta cu cei ce s-au aşezat acum la cârmă peste neamul român prin duhul minciunii din ei ca să strivească mersul acestui neam, căci aceştia nu ştiu să aibă dragoste de oameni, şi numai de duhul diavolului se ţin, căci mint mereu şi mărturisesc strâmb mereu şi vor să fie ei cei mari. Am grăit cu durere, şi cu durere Mă voi atinge de ei dacă vor voi să fie încă îndărătnici, căci sunt cu sfinţii în lucrare mare peste soarta neamului român, neamul Meu cel de la sfârşit de timp, din care Eu, Domnul, Mi-am pus deoparte un popor ucenic, căci am nevoie pe pământ de popor sfânt, la care să poposesc cu sfinţii şi să-Mi rostesc cuvântul cel pentru fa-cerea din nou a lumii, căci aşa este scris pentru vremea cea de acum, când fărădelegea a dat peste margini şi când vine Domnul ca s-o pună la locul ei, s-o dea deoparte şi să-Şi cureţe aria ca să meargă Domnul şi să facă biruinţa cea pentru sfinţi, cu sfinţii lucrând şi biruind. Amin.

— Cu sfinţii, o, Doamne, cu ei vii şi lucrezi pe pământ, iar mersul Tău este tainic, şi de aceea poţi.

Tainic Te-am iubit eu pe pământ, după ce inimioara mea Te-a cuprins în ea cu puterea dorului din ea, şi Te-am semănat cu răbdare în mulţi apoi. Te chemam şi Te rugam să fii milos cu cei luaţi de moarte şi de suferinţe fel de fel, şi mai ales de necredinţă în Tine, o, Doamne. Ardeam de dor să Te cunoască, să Te iubească oamenii. Cei mari ai vremii de atunci n-au putut să se aplece adevărului şi s-au temut să nu-şi piardă slava lor şi n-au putut să aştepte prea mult după ce slava Ta venise peste mine şi lucra şi uimea lumea toată cu minunile ei văzute, ale căror urme au rămas atunci în timp şi în oamenii de atunci şi în cei de după mergerea mea la Tine între sfinţi, o, Doamne, şi iată, aşa biruieşte cu Tine omul cel plin de dragoste de Dumnezeu şi care nu se mai poate încânta cu altceva pe pământ între oameni, căci dragostea Ta când este cu adevărat în om, nu este putere mai mare ca ea pe pământ ca s-o poată întrece.

Mă doare pentru rătăcirea cea atât de mare a celor ce au furat locul cârmei peste neamul român, şi mă doare cât Tine, o, Doamne. Voiesc să Te ajut cu toţi sfinţii şi să-i ruşinăm pe aceştia şi să-i ajutăm să-şi vadă măsura cea mică a inimii lor, şi care nu poate nimic pentru acest neam. Dar nici pentru ei înşişi nu pot nimic aceştia, căci cei fără dragoste nimic nu sunt şi nu sunt aceştia, şi este diavolul, care se încruntă pentru soarta neamului român, neamul Tău cel de la sfârşit, Doamne.

O, popor iubit, te-a luat Domnul din neamul român şi te-a ales al Lui. Ai grijă de Domnul, ai grijă de El mereu, precum noi din cer lucrăm aşa! Noi din cer, iar voi de pe pământ, aşa să-L ajutăm pe Domnul. Staţi numai faţă în faţă cu Domnul şi umblaţi ca El înaintea Lui. Să audă oamenii de pe pământ învăţătura Domnului de peste voi şi să aibă de unde învăţa de la Domnul, căci este scris că pe muntele Domnului va sta legea Lui şi vor lua din ea popoarele şi vor învăţa.

O, popor ucenic, trupul Domnului este frumos foarte în cer şi pe pământ, la fel şi glasul, la fel şi mersul, la fel şi iubirea Lui. El are pasul mic şi des şi plin de farmec sfânt. Mişcarea trupului Lui este plină de slavă, cum nu este pe pământ decât numai la El, şi este ca adierea vântului cel lin, ca un cântec lin, care linişteşte peste tot. Omul însă uită să fie frumos înaintea Domnului, înaintea îngerilor şi înaintea oamenilor şi uită să arate că el este cu Dumnezeu şi că nu este singur. Toate ale Domnului sunt frumoase foarte: mersul, graiul, iubirea, privirea, simţirea, toate sunt minunate în El în cer şi pe pământ, iar voi să căutaţi la El mereu şi să luaţi de la El fiinţa Lui pentru voi aşa cum este ea, şi de la voi să ia cei ce vă privesc şi vă ştiu ai Lui.

O, iubiţi cuvintele rugăciunii dată vouă de la sfinţii cei plini de pocăinţă pe pământ înaintea Domnului, şi, în sfârşit, iubiţi cuvântul Domnului de peste voi, ca să le puteţi pe acestea cu dor împlini peste voi. Fiţi cu pasul sfânt înaintea Lui întru toate câte faceţi şi sunteţi. Închipuiţi-vă în toată clipa că El este odată cu voi peste tot, din culcare până în sculare şi din zori în noapte. Căutaţi să aveţi mereu veghe multă peste voi, o, fii cereşti, şi nu vă bucuraţi de nici o clipă care nu vă este vegheată.

Iată taină vă spun vouă: nu este îngăduit să se mustre frate pe frate, ci doar să se înveţe unul pe altul cu duhul blândeţii şi al binefacerii, în toată sfiala cea sfântă dintre fraţi, iar lucrarea

mustrării să vină numai de acolo de unde Domnul a pus-o să lucreze ea, aşa încât fraţii să se supună unul altuia pentru lucrarea dragostei de Domnul între ei. Dacă se ivesc pricini, aduceţi-le înaintea Domnului prin lucrarea cea bisericească, şi nicidecum să dovedească semeţie careva dintre voi, mustrând pe fraţi pentru vreo faptă, căci rânduiala dintre voi este frăţească şi este să fie sub veghe lucrarea frăţiei.

Iubiţi sfatul şi lucrarea lui, o, fii ucenici, căci dacă nu este iubire nu este primire, şi iată, trebuie multă iubire. Felul cum arată fiii lui Dumnezeu zi şi noapte trebuie să fie frumos mai întâi înaintea îngerilor, şi numai apoi înaintea oamenilor, căci cine nu ţine seama de îngeri, nici de oameni nu ţine seama cu statura sa omul. Viaţa şi haina călugărească a vestit-o Domnul în dorul Său an după an în cuvântul venirii Sale aici, la voi, şi e dorul mare în El să aibă în voi popor frumos cu firea şi cu fapta şi cu portul cel sfânt, cel îngeresc, căci portul îngeresc pe pământ este nădejdea Domnului, este cel plin de taine prin alcătuirea lui, şi iată, în locurile mănăstireşti nu mai este trăită taina şi viaţa cea îngerească după toată aşezarea ei cea din părinţi peste cei ce îmbrăţişează viaţă şi cale cu îngeri între oameni.

Toate trebuie să însemne slavă îngerească la voi, iar noi, sfinţii cerului, avem privirea în jos, spre fiii lui Dumnezeu, care trebuie să se descopere cu slava Domnului de peste ei, fiindcă toată făptura aceasta aşteaptă: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, slava Domnului cu ei lucrând şi slava lor pentru Domnul lor. Noi, sfinţii Domnului, avem nevoie de mângâiere, de frumos ceresc pe pământ, şi acestea vor aduce răscumpărarea noastră şi a luptei pe care am dus-o pe pământ pentru Domnul cu preţul vieţii noastre înaintea celor mari şi necredincioşi de peste oameni, iar nădejdea noastră nu se stinge, fiindcă Domnul are poporul Său şi lucrează în mijlocul lui cu sfinţii Săi şi va veni biruinţa cea scrisă în Scripturi pentru sfinţi, iar slava aceasta va cuprinde în ea cerul cel nou şi pământul cel nou, ţinute de Domnul în taină până la arătarea lor, căci aceasta este făgăduinţa Lui cea pentru sfinţi.

O, slavă Ţie, Atoateziditorule Doamne! Tu eşti calea şi mersul sfinţilor Tăi şi eşti biruinţa cea pentru ei. Apropie-Te cu toată slava Ta cea de la sfârşit de timp, apropie-Te cu ziua aceea, o, Doamne, căci cere aceasta timpul, şi cere dorul sfinţilor Tăi, şi dorul lor este mare şi este mult! Amin.

— Aceasta fac, o, sfinţi iubiţi. Eu, Domnul, nu uit iubirea voastră cea mare. Pentru ea Îmi pregătesc slava şi ziua ei cea mare, ca să vă pot încununa iubirea.

Mă aplec ca un Dumnezeu în faţa ucenicului sărbătorit acum, Pantelimon. Ai desluşit poporului cuvântului Meu taina slavei Mele, mişcarea trupului Meu, mlădierea mersului Meu, frumosul glasului şi al iubirii Mele, din care sfinţii Mei gustă cu multul. Aşa voiesc să-l văd Eu pe poporul cuvântului Meu de azi. Să semene cu Mine îl voiesc pe el, să am prin el pe pământ faţa Mea, mersul Meu şi mlădierea lui, glasul Meu cel frumos prin glasul lui şi prin iubirea lui cea pentru Mine, între frate şi frate ea apoi. Şi am încă grijă să-i spun lui că mersul lui când are de ieşit din staulul cel binecuvântat pentru el, acest mers trebuie călăuzit cu cuvântul Meu, căci lumea are mersul ei, grăirea ei, felul ei, iar fiii cuvântului Meu trebuie să fie scumpi la vorbit şi mult de tot cuprinşi în taină faţă de felul graiului lumii. Rânduiala ieşirii în vreme de nevoie trebuie să fie vegheată din cer şi de pe pământ, iar fiii acestui popor să nu se dea la vorbă cu fiii lumii, care trebuie să-i vadă pe ei fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Vă învăţ acum rânduială pe voi, cei ce ieşiţi din staul pe calea fiilor lumii când este nevoie de ieşit. O, nu vă arătaţi mult vorbitori cu cei din lume, care vă trag de limbă şi vă îndeamnă să vorbiţi cu ei după cum vorbesc ei cu lumea. Luaţi cu voi o carte sfântă şi staţi cu gândul în ea când ieşiţi, şi fiţi bine îmbrăcaţi pe deasupra cu platoşa cuminţeniei, căci cei ce grăiesc mult şi oricum, aceia sunt fiii lumii şi grăiesc ca în lume, iar voi sunteţi fiii lui Dumnezeu. Fiecare rânduială de pe pământ are purtător de cuvânt, care ştie măiestria cuvântului grăit din dreptul fiecărei rânduieli, iar voi trebuie să ştiţi bine aceasta şi să nu uitaţi scutul de peste voi, pe care vi-

l poate vătăma chiar limba voastră nestăpânită şi largă la vorbit când voi aţi da să intraţi în vorbă cu fiii lumii aşa cum vor ei când voi ieşiţi fiindcă aveţi nevoi.

O, fiilor, fiţi ca Mine şi, mai mult, fiţi copii cuminţi, fiţi micuţii Mei înaintea fiilor lumii, care dau să vă tragă de limbă să vorbiţi cu ei după felul vorbirii lor. Păstraţi-vă în taina care vă cuprinde în ea, căci voi sunteţi acoperiţi în taină, fiilor. Vă spun că am durere de la unii din poporul cuvântului Meu şi care sunt ştiuţi de lume ai Mei. O, păstraţi-vă taina grăirii în taina tăcerii, fiilor, că e taină mare grăirea. Vă rog Eu, Domnul, nu uitaţi aceasta. Arătaţi că sunteţi cereşti pe pământ, căci cuvântul Meu are putere, nu numai grăire are el.

Mereu am dorit şi mereu doresc să nu umblaţi singuri, şi fiecare când iese să aibă lângă el pe cineva mai veghetor, şi unii pentru alţii să vegheaţi pentru cerul din voi şi să vadă aceasta fiii lumii şi să se sfiască de voi. Iată, vă trimit pe voi spre cei care vă călăuzesc cu cuvântul Meu din ei pentru voi. Ascultaţi de ei, o, fiilor, şi primiţi rânduială peste voi prin ei. Ei nu grăiesc de la ei înşişi, ci cuvântul Meu este aşezat în ei spre lucrarea lui peste voi. Iată, trebuie şi mustrare, trebuie şi veghe, trebuie şi îndreptare prin lucrarea mustrării, numai să stea pe deplin cu faptele lor în lumină şi în veghe toţi cei care iubesc calea Mea cea de azi peste un popor călăuzit de cuvântul Meu. Amin.

O, câtă învăţătură trebuie mereu! Aşa este şi în cer. Cei din cer primesc de la Dumnezeu şi cer de la Dumnezeu lucrarea cea sfântă a lor pe pământ, şi vine de pe pământ cerere şi strigare şi Domnul lucrează cu trimişii Săi şi aşa este în cer, şi aşa trebuie să se lucreze şi pe pământ, şi apoi de pe pământ spre cer.

O, mare este lucrarea învăţăturii Mele de peste tine, poporul Meu Ierusalim pe vatra neamului român! Acum vă spun vouă, fiilor, că se apropie tot mai aproape ziua de praznic pentru mama Mea Fecioara, ziua când am mutat-o Eu pe ea între cei din cer. Voi aveţi în grijă lucrul cel pentru pregătirea sărbătorii şi pentru întâmpinarea poporului creştin care vine în sărbători la izvor, şi mulţi din ei se culcă şi se scoală numărând zilele şi nopţile care mai sunt până la sărbătoarea care îi va strânge iar lângă izvorul Meu de cuvânt şi lângă voi.

Duhul păcii îl cobor cu multul peste voi. El se naşte din duhul iubirii Mele dintre voi şi din duhul ascultării, şi acestea aduc armonie şi pe Duhul Sfânt, călăuzitorul a toate, o, fiilor. Eu, Domnul, am grijă de voi şi de lucrul care este de lucrat şi de pregătit. Şi mai este un pic de lucru şi binecuvintez lucrarea mânuţelor voastre pentru săvârşirea sălii de nuntă de sub cortul alb, căci Eu şi cu voi suntem săraci pe pământ şi lucrăm cu bucăţica atunci când lucrăm, şi aşa adăugăm la întregirea fiecărei lucrări, fiilor.

Vă las în duhul păcii Mele, pe care o cobor peste voi, şi de care voi să aveţi grijă, măi fiilor. Puneţi pe masă la lucru duhul vostru lângă Duhul Meu dintre voi şi pregătiţi acum sărbătoarea şi duhul ei, şi învăţătura care o are pentru cei cei vin şi iau din lucrul Duhului Meu cu voi, fiilor.

Eu vă voiesc plini de har mereu, mereu, fiilor. Fiţi izvor de har, căci Eu vă dau, spre împărţirea lui, şi inimi calde se vor încălzi încă şi fierbinţi vor fi pentru Mine şi pentru voi, căci Eu prin voi Mă împart şi sunt împărţitor de har. O, aveţi grijă de duhul păcii dintre voi, de pacea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2012